

કરછી ભાટીઆ મહાજનને આરજ.

કચ્છમાંડવીમાં પોકરણા બ્રાહ્મણોની બ્રહ્મપુરી માટે
થયેલી ભાંજગડથી તેમનામાં પડેલાં તડાં—તે ઉપરથી
ભાટીયા મહાજનમાં પડેલાં તડાં, ને તેને અગે
થયેલી જમણવારોની હકીકત.

લખનાર તથા પ્રકટ કરનાર.

કવિ લક્ષ્મીદાસ પ્રેમજી.

મુંબઈ.

“વર્તમાન તત્વદર્શક પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં” છાપ્યું.

સંવત ૧૯૫૧

ચને ૧૮૮૪.

VISIT...

LANZAROTE
Caliente.COM

૫૮૫૬

આ લખાણના અંદર, છીંટાળ, જોગી, મછીઆરા વગેરે જે શબ્દો આવેલા છે, તે ચોક્કસ અટકોના છે. અણુસમજીએ વિશેષણ દાખલ માની અર્થ કરવો નહિ. લખનાર તથા છપાવનારની મતલબ કોઈને પણ ખુરં લગાડવાની ખિલકુલ નથી, પણ નાતના હિત માટેનાજ ઉભરામાં જે કાંઈ લખાયું છે, તે તરફ દોષ દ્રષ્ટિથી નહિ જોતાં સુધારો કરવોને કદી કાંઈ દોષ જણાય તો તેની ક્ષમા કરવી.

કચ્છી ભાટીઆ મહાજનને અગત્યની

સૂચના.

કળિકાળના પ્રભાવે ભરતભુમિમાં ઠામ ઠામ કલેશ કુસંપનો વધારો થતો જોવામાં આવે છે. દેશમાં, ગામમાં, ઘરમાં ને આપસ આપસમાં ન્યાં જોઈશું ત્યાં કલેશ કલેશ ને કલેશ છવાઈ રહ્યો છે. કલેશને લીધે દેશમાં દરિદ્રતા પથરાઈ રહી છે, ને ભક્ષ્મીદેવી તથા સુખશાંતિએ આ દેશનો જાણે ત્યાગજ કર્યો હોય એવું લાગે છે ! !

ભાટિયા જ્ઞાતિમાં પણ એ કાળાં મોઢાના કુસંપે વાસો કર્યો છે. કચ્છના ભાટિયા મહાજનની નાતમાં તથા પુષ્કરણા બ્રાહ્મણોની જ્ઞાતિમાં મોટા પાયાપર તકરારો જાગી છે ! આ તકરારને ઉત્તેજન આપનાર કોઈ શેઠસાહેબ પડદામાં ભરાયલા દોય એમ જણાય છે. શેઠ પટેલોની ફરજ એજ કે નાતમાં થતા બખેડા તોડી પાડવા; સંપ સમાધાનીથી સર્વેનું સારું કરવું; નાતના હકો જાળવવા ને નાતની સંપત્તિમાં વધારો કરવો; છત્યાદિ, આવી ઉનમ કહેણી કરણી ભુલી જઈને શ્રીમંતો તકરારો વધારે ત્યારે તે શ્રીમંતોને શુ શેઠીઆ કહેવા જોઈએ ? પોતાના ખાનગી લાલ સાર નાતની સાર્વજનિક મતાનો તેઓ દુરુપયોગ કરતા કહેવાય છે. તેમના મનમાં અનેક પ્રકારનાં ભયરૂપી ભૂત ભરાયલાં હોવાથી ખરી બાબતમાં પણ ખાર કરે છે ને નાતનું જાણે ન સંતાન વળે છે ! !

કચ્છમાંડવીની અંદર પુષ્કરણા બ્રાહ્મણની જ્ઞાતની બ્રહ્મપુરી નામે જાગીર મોટી શ્રીમંતની છે. તે ત્યાંના એક શેઠ પાસે જુજ રકમમાં ગીરવી હતી. સાંભળવા મુજબ તે મિલકતના પૈસા શેઠને વસુલ થયા છે, તોપણ મિલકત સોંપવાનું મન થતું નથી. તે સંબંધમાં આડકતરી રીતે પ્રપંચ કરી પોકરણાઓમાં તડ પડાવી દીધાં છે કેટલાક સમજી ગઈરથો આવી તકરારો ટુંકી કરવા આહ્વે, ને

તે વિષે ધણું ધણું મથે છે, પણ તેમની ધારણા સ્વાર્થી શેઠા પાર પડવા દેતા નથી ! કેમકે જે સમજીતી થઇ જાય તો ઉપત્તી મિલકત, કે જે ખરી રીતે બ્રાહ્મણીની છે, તે તેમને સ્વાધીન કરવી જોઈએ. તેમજ ખીજ ધણાક ભાઈઓની ધરમાદા વગેરે અનામત થાપણો જે તેમના સ્વાધીનમાં છે, તેપણુ તેમને સોંપ્યા વિના ચાલે નહિ !

દાખલા તરીકે હમણાંજ સ્વર્ગવાસી શેઠ રણછોડદાસ ઓધવજીના પૌત્રનું લગ્ન થતાં તેણે ભાડીઆ મહાજન સમસ્તને જમવાનું આમંત્રણ કર્યું હતું. તે બનાવની સામે વિના કારણે નડતર કરી, તડ પાડવા શેઠ કાગજ દુવારકાદાસ તૈયાર થયા કહેવાયછે. એ ભાંજગડનો ટુંક હેવાલ આ પ્રમાણે છે.

દોહરો.

સુંદાળો સુખદા સદા, ગવરિપુત્ર ગણેશ;
સરસ્વતિ કંઠે વસી, ઉરમાં કરી પ્રવેશ. ॥ ૧ ॥
ગોગણીસો પંચારાત્રી, મારગશિર્ષવદિ ખીજ;
લાયજ્મવાળા ભેગા થયા, કરવા કંઈ તજવીજ. ॥ ૨ ॥
દામોદર નર છે બલો, તડમાં કરસનદાસ;
આરિસ્ટર બહુ લાવિયો, સહુ કાયદે પાસ. ॥ ૩ ॥
છભાઇઆ ભેગા મળ્યા, જાણું જૂતા શેઠ;
ફેડાઇઆની કંપની, તાણી બાંધી ભેડ. ॥ ૪ ॥
ભીમાણીની પેટીએ, જઈ કીધી દરખાસ;
મેહેનત મમલાભા તણી, પીડિયો નોતો પાસ. ॥ ૫ ॥
ધીર ધર્મસી આવિયો, બહુમત થયા પસાર;
સહુને દેવાં નોતરાં, તેમાં શી તકરાર. ॥ ૬ ॥
ગોષ્ઠા થઇને ઊડિયા, કીધા જે ગોપાલ;
થયાં રસોડાં વાડીએ, બેશ બનાવી માલ. ॥ ૭ ॥
ગોકાને તે નવ ગમ્યું, કરશન થયો ઉદાસ;
દીડાને તેડાવીએ, ખૂદ ખટાઉ પાસ. ॥ ૮ ॥
સામી દેગ ચડાવીએ, નહિતો જનશે લાજ;

વિવાહ સામું થાય નહિ, અવસર નેવું કાજ. ॥ ૯ ॥
 કુડાં કીધાં નોતરાં, એ જાણી કરિ બાદ;
 તેનાં સુખતો આગળે, ઝાઝાં કરશે યાદ. ॥ ૧૦ ॥
 યજ્ઞસારમાં જુજ ગયા, કોઈ ન પુછે પેર;
 વાડીમાં વસ્તી ઘણી, ગાજી આવ્યા ઘેર. ॥ ૧૧ ॥
 વિજ્ઞ શેઠના વંશને, નવ શોભે એ વાત;
 ટોપરાણીમાં તિલક તુ, ગોવિંદજી તુજ તાત. ॥ ૧૨ ॥
 પદવીને પરખી નહિં ક્યાસ ન કીધો અંગ;
 આ હંસા તું છોડિ દે, બગલા કેરો સંગ. ॥ ૧૩ ॥
 બલા ભીમજી શેઠનો, તેણે ન કર્યો તોલ;
 ભરી સભામાં ખોલિયો, કરસન કડવો ખોલ. ॥ ૧૪ ॥
 શેઠ બલા સાંખી ગયા, રાખી મન ગંભીર;
 ખાલજી કેરે કારણે, વેર ન કરીએ વીર. ॥ ૧૫ ॥
 વિપ્ર વેર નવ વીસરે, ભોરીંગને શિર ધાવ;
 મન વણસેલા માનવી, દૂભે કેશે લાવ. ॥ ૧૬ ॥
 વૃદ્ધ વૃદ્ધ સ્વર્ગે ગયા, રહ્યો કાનજી એક;
 સુલેહ ન કરી નાતમાં, ઉલટી તોડી ટેકા ॥ ૧૭ ॥
 કવિજન લખશે કાગળે, વીતી ગઈ ને વાત;
 જાણી નહિ કોઈ જુદિ, જહુવંશીની જાત. ॥ ૧૮ ॥

શેઠ કાનજી હુવારકાંદાસ શા કારણસર એમ કરે છે, તેનું કેટલુંક
 અનુમાન ઉપર જણાવ્યું છે. પણ વધારે અપસોસની વાત
 એ છે કે શેઠ ખટાઉ ગોવિંદજી, કે જે મહાજનના કામકાજમાં
 શેઠ ભીમજી ગોપાળદાસની સંમતિથી ઉલટલચો ભાગ લેતા
 હતા, તેને પણ શેઠ કાનજીએ પોતા તરફ ખેંચી લીધા તેવિષે.

રાગ દેશી.

“ ભેખ ઉતારો રાજ ભરથરી ”—એ રાહ.

વેર ન કરીયે વિપ્રશું, હોય વિશવા ને વાંકજી;—(ટક.)
 હૃદય વિષે રેમ રાખીયે, જાત જાણીએ રાંકજી.—વેર. ॥ ૧ ॥
 સુખકરો ઝટ શેઠજી, તજી કોઈ કલેશજી;

ક્લેશનાં ધર છે ખાલી સદા, કહું શું હું વિશેષજી.—સંપં ॥ ૨ ॥
 બીમાસર ભરપૂરછે, સાત પેઢીની શેઠાઈજી;
 બીમજીભા ભાષણુ કરે, રાજી રહે સહુ ભાઈજી.—સંપં ॥ ૩ ॥
 કચરા પ્રધાનના કુળમાં, દુલા ધરમસી શેઠજી;
 ધીર ગંભીર ગણાય છે, વખણાયછે નેટજી.—સંપં ॥ ૪ ॥
 શેઠ વડા સ્વરગે ગયા, ગુણુવંત ગોવિંદજી;
 સભાની શોભા નથી થતી, પ્રભુત્રીલા અનંતજી.—સંપં ॥ ૫ ॥
 દામોદર નર બહુ લલા, તેમજ કરસનદાસજી;
 પુત્રને પરણાવી પ્રેમથી, જમણુ કરવા કરી આશજી.—સંપં ॥ ૬ ॥
 મુજજી લધાના વંશમાં, પીડિયોછે પેલવાનજી;
 સામો આવી જ્યારે ઉભશે, ત્યારે તુટશે હામજી.—સંપં ॥ ૭ ॥
 કવિ કવિતા કરી શું કથે, નથી દેવનો દોષજી;
 તડાં પાડિને જુદા જમ્યા, એજ છે અપસોસજી.—સંપં ॥ ૮ ॥
 તડાંની તકરારમાં નાતને તુકસાન છે; વાસ્તે સહુ ભાઈઓ
 ભેગા થઈ સંપ કરો ને નાતના કાયદામાં મતફેર થતો હોય તો
 સુધારો કરો એ સંબંધી સૂચના:—

છંદ હુરિગીતની રાહ.

ધરિ હામ કરવા કામ ખરચી દામ દીધાં નોતરાં,
 થઈ શૂર ઢાંકી નૂર, દૂરાદૂર આડા શું કરયા;
 ત્રિલુનામ ફેરિ ધામ કીધું કામ કોના તાતનું,
 જોકાર કર જોકાર કર જોકાર આખી નાતનું. ॥ ૧ ॥
 જોને નહિ કરવી સુત્રે તે કયમ ભુલે નિજ કાજમાં,
 સુખ નથી પણ સૂત્રે વગર, એ જાણુજો જન લાજમાં;
 પ્રિય વીર મૂઝી ધીર ખોયું હીર પેડી સાતનું,
 જોકાર કર જોકાર કર જોકાર આખી નાતનું. ॥ ૨ ॥
 નિજ લાલ માટે આલ શાટે એવડી મેહેનત ધરી,
 બહુ વેર કીધાં મેર મુકી લહેર શું તેથી કરી;
 નિજ નાતનું કલ્યાણુ તે કલ્યાણુ સર્વે આતનું,
 જોકાર કર જોકાર કર જોકાર આખી નાતનું. ॥ ૩ ॥

જે હાલ થયા ખેહાલ તેમાં ભાળ કોણે નવ કરી,
 બહુ ખેંચ કરતાં પેચમાં જર જરા તણી હાણી ભરી;
 કરનાં કરયાં લાગે કપાળે, કોઇએ માન્યું નહીં,
 કીધી મમત હિંમત થકી, કિંમત ઘટી જગતી મહીં. ॥ ૪ ॥

અરે ! નાતભાઈઓ ? તમે આખી નાતની પરવાનગી લીધા
 વગર શેઠ ભીમજી ગોપાળદાસ પાસેથી અંમુક એક સાધા-
 રણુ માણસે હિસાબ માગ્યો તેનું કારણ શું ? સર્વે ભાઈઓને
 હિસાબ દેવાની ક્યાં મનાઈ હતી ? પણ તમે આડીવાતે ચહડી
 ગયા, તે ઠીક ન કર્યું. એવો ખોટી મમતથી તો ઉલટી નાતની
 પાયમાલી છે. તે વિષે સૂચનાં.

ભુજંગીજીંદની રાહ.

કદી માનવી માનવીથી લડેછે,
 કદી માનવી માનવીથી મળેછે;
 ન હોએ સદા કાળ સારો નઠારો,
 વિત્યા વખત વેરીની વાતો વિસારો. ॥ ૧ ॥

કદી માનવી રાજગાદી બિરાજે,
 કદી માનવી દુઃખમાં લાહલાજે;
 બલાઈ લહે માનવી કોઈ ન્યારો,
 વિત્યા વખત વેરીની વાતો વિસારો. ॥ ૨ ॥

વિપત્તિ પડે મુંઢને પાય લાગે,
 મળે સંપત્તી ભૂપતિ મિત્ર જાગે;
 સહુ હોય તૈયાર થાતાં ઇસારો,
 વિત્યા વખત વેરીની વાતો વિસારો. ॥ ૩ ॥

સમે માનવી મૂઠ મધ્યે સમાયે,
 સમે આભથી ઊંચ તે તો ગણાએ,
 વડો છે સમે એમ નિશ્ચયે વિચારો,
 વિત્યા વખત વેરીની વાતો વિસારો. ॥ ૪ ॥

વડા શેઠીઆની તમે વાત કીધી,
 વિવેકી થઈને પરીક્ષા ન લીધી,

વડાનો કરે વાદ તે તો નહારો,
 વિત્યા વખત વેરીની વાતો વિસારો. ॥ ૫ ॥
 તેની સાથ શોભે ભલા ટોપરાણી,
 નેની કચ્છ વૃત્તાંતમાં છે કહાણી;
 વસ્તુ ગામ તે દી થયો છે સુધારો,
 વિત્યા વખત વેરીની વાતો વિસારો. ॥ ૬ ॥
 ભણે તે ભુલે માનવી માનઘાતા,
 ટળે ના લખ્યા લેખ ને કે વિઘાતા;
 પુરી પ્રીતથી નાતને તુર્ત તારો,
 વિત્યાં કહેવત વખત વેરીની વાતો વિસારો. ॥ ૭ ॥
 નાતે મરવું નાતે તરવું, નાતે વરવું નાતે ડરવું.

દાહરો.

હેમ કટારો હાથમાં, લઈ ન હણીએ ધીર;
 ખેંચી કંમર બાંધિયે, તો શોભે આપ શરીર. ॥ ૧ ॥
 નાતના કેટલાક શેઠીઆ, કાનજી શેઠનો મત જાણ્યા વગર
 તેમના મતમાં મળી ગયા ત્યારે નાતને હાણી થવાનો સંભવ
 રહ્યો ! શેઠ ખટાઉ ગોવિંદજી પ્રણ તેમાં મળ્યા. શું કરવું ?

ચોપાઇ ત્રિતાળિ.

તમે વિચારી જુઓને વીર, શેઠ બહુ ધરી હતી ધીર;
 મેર માગ્ત જો પોતાની મુકે, શેઠ શ્રેણીયું પદ મુકે !—૧
 નેવાં સાગર કેરાં નીર, તેવા ભીમજી ભા ગંભીર,
 વીર તેથી છુટા કેમ થઈએ, ચાલી પાન ખીજે ક્યાં જઈએ.—૨
 તમે શોભો ભીમાણીની સાથે, માન મુકો છો આપને હાથે;
 ચાર શેઠીઆ સાથે થઈએ, એક હાથે તાળિ કેમ લઈએ.—૩
 તમને બંધવ આપણા જાણી, ભલા માન રાખેછે ભીમાણી,
 પેખો પડીઆ નેવા શુરવીર, હજી કેમ ધરી બેઠા ધીર.—૪
 પાસે બેસી તમે કરો વાત, ત્યારે થાશે સુખી નિજ નાત,
 ઝટ પ્રેમ પરસ્પર કીજે, સંપ સુલેહનો લાભ લીજે.—૫

દોહરા.

વાંધા વિપ્ર તમામના, જેંચી લીધા ખાસ;
પક્ષક પ્રગટ થઇ ગયા, રક્ષક શ્રી અવિનાશ. ॥ ૧ ॥
ન્યાય કરે જો પક્ષ તો, કહો કહાં ફરિયાદ,
નથી સમજતા શેઠજી, દીન જનોની દાદ. ॥ ૨ ॥

પુષ્કરણા ચાતિના વાંધા સિવાય જ્ઞાતમાં ખીન્ને કોઈ વાંધો
હોય એમ લાગતું નથી; છતાં ને કાંઈ વાંધા ઉત્પન્ન થાય છે,
તે મજકુર શેઠના પ્રયત્નનેજ આગળ લાવેછે, કે ને વાત વિચારવા
જેવી છે, કહેવત છેકે,

વાણીઓ મતો વ્યાજ ખાય, ભાટીઓ મતો ખોડ અડાય;
ખાઈશુ મતો નતડા પાય, ને જોધો મતો ધુડ ઉડાય !

ચાખખા.

“પ્રાણિઆ જી સેને ફિરતાર” —એ રાહ.

કુડી મમતમાં કેમ જેંચાણા ને, કોણે પાડીછે બીડ,
સિંધમાં સુસેનો વાવટો ઉતરયો, હાથે મરણા મીર.
આતો હાથે મુંઝાવ્યું હીર, નહિતો વીમાસશે સહુ વીર—(ટેક)

રાવણુ સરખા મરી ગયાતે,

મમતે ખોયાં સીર;

છતિહાસોમાં દાખસોવાંચો,

મુકો મમત નરવીર;—આતો હાથે ॥ ૧ ॥

તુંગો તમાચી ને મુળવો મરાણા,

હાલો ને ખીન્ને હમીર;

ખાલી મમતમાં માયાંજ ખોયાં,

તેને પીવાને ન જડ્યું નીર;—આતો હાથે ॥ ૨ ॥

સંપ થકી સહુ સારંજ યાશે,

વિચારીએ શરવીર;

દેશ પરદેશે આખર વધેને,

સુખીજી રહે શરીર;—આતો હાથે ॥ ૩ ॥

કાગળ ઉપર કેટલુંક લખીએ,

વાતો ઘણી છે ગંભીર;

સારનો સાર કહ્યો સહજ રીતે મેં,
જુઓ ધરીને ધીર.—આતો હાથે ॥ ૪ ॥

દોહરો.

કારણ શું છે શેઠજી, કોનો હતો ગરાસ;
વણ કારણ વઢતાં અરે, નિશ્ચયે થશે નિરાશ. ॥ ૧ ॥

નાતનો વિસ્તાર મોટો છે. વિસ્તાર વાળા સમુદાયમાં વિ-
ચારોની ભિન્નતા પણ હોય. તેમ છતાં સંપત્તિવાન શ્રીમંતોનો
તો ધર્મ છે કે, જેમાં સહુનું હિત સમાયલું હોય તે કામ કરવું.
આ પ્રાચીન કાળનો નિયમ છે. એ ઉત્તમ માર્ગને અનુસરી
નવી તકરારો દૂર કરો ને નાતનું શ્રેય થાય તેવા ઉપાય કામે
લગાડો.

.....
ઈંદ્રસલાની રાહ.

કોઈનો વિચાર ભલે શેડીઆ લડે,
કોઈનો વિચાર મારે હાથ ક્યાં પડે. ॥ ૧ ॥
કોઈનો વિચાર સાઈં દેખી રાજી થાય,
કોઈનો વિચાર દ્વેદો રોપથી ભરાય. ॥ ૨ ॥
કોઈનો વિચાર સહુ એકઠા જમે,
કોઈનો વિચાર ખર્ચવું તે ના ગમે. ॥ ૩ ॥
કોઈનો વિચાર વપ્ત ક્યાંથી આવશે,
કોઈનો વિચાર દ્રવ્ય હાથથી જશે. ॥ ૪ ॥
કોઈનો વિચાર પુત્ર ક્યાં વરાવશું,
કોઈનો વિચાર પુંજિ પારકી ધસું. ॥ ૫ ॥
કોઈનો વિચાર શેઠ ચૈને હું ૫૩ં,
કોઈનો વિચાર મીક ચાકરી કશં. ॥ ૬ ॥
કોઈનો વિચાર ભલી ભાત જમાડું,
કોઈનો વિચાર તેમનેજ હું નડું. ॥ ૭ ॥
કોઈનો વિચાર કે કલેશ કાપીએ,
કોઈનો વિચાર વીખવાદ થાપીએ. ॥ ૮ ॥

કાંઈનો વિચાર સગા કરી ધારસું,
કાંઈનો વિચાર આપ વેર વાળશું. ॥ ૯ ॥
કાંઈનો વિચાર અમે શેડીઆ થશું,
કાંઈનો વિચાર અમે ચોવટે જશું. ॥ ૧૦ ॥
એકની અનેક વાત માનવી કરે,
ધાર્યું ઇશનું બનેજ વાદમાં મરે. ॥ ૧૧ ॥

દાહરો.

મોટી સંખ્યા નાતની જેમાં જાજાં મત્ત;
સંપ વિના થાશે નહિ, કોદિ મહાજન મત્ત. ॥ ૧ ॥
સંપ કરોને શેડી, વડા ખટાઉ વીર;
વિપ્રવેર ન વસાવિયે, ખીજી શી તક્સીર. ॥ ૨ ॥
થયો ખુલાસો નવ ફરે, સહુ હતા મંગાથ;
પક્ષપાત મેતલબ તણી, સૌ જાણેછે વાત. ॥ ૩ ॥
બ્રહ્મપુરી આપવી નહિ પૈસા રાખ્યા ઘેર;
તે કારણ કંકાસ કરિ, ખાલી કીધું વેર. ॥ ૪ ॥

ગીતા, ભારત વગેરે અથો મધ્યે ભાટીઆની ગણના પવિત્ર
ક્ષત્રિયોમાં કરી છે. ચક્રવર્તી ક્ષત્રીઓનો ધરમ છેકે બ્રહ્મકલેશ
ટાળવો; ને સહુભાઈઓના મનનું સમાધાન કરવું.

દાહરો.

છોંઢાળોના છોકરા, ઝોળખ જેની જાત;
પુઠે ફરી જોતા નથી, વીતી ગઈ જે વાત. ॥ ૧ ॥
છોકારી છોડી કરી, વસ્યા માંડવી વાસ;
પુદ મટાણી કાનજી, ઉરમાં છે અભિલાષ. ॥ ૨ ॥
ખરો ખટાઉ શેડીઓ, મેળવી છેજ સુવાસ;
સુલેહ કરવા સર્વદા, ઇચ્છે છે ચોપાસ. ॥ ૩ ॥
તેમજ સર્વે બંધવો, કરો મિત્રતા સાર;
સાથે કાંઈ ન આવશે, નેતો કરો વિચાર. ॥ ૪ ॥

રણુછોડદાસનો પહિતરો, રતનસી જોતું નામ;
 વરઘોડા રૂડો બન્યો, કચ્છ માંડવી ગામ. ॥ ૫ ॥
 માગસર વદી ત્રીજને, સોમવાર સુખધામ;
 નાત જમાડી ચારદિન, રૂડું રાખ્યું નામ. ॥ ૬ ॥
 અંધ મંઢના મન તણી, થઈ ન પુરી આસ;
 નાતમા નોતરાં પ્રરી ગયાં, બેઠા થઈ નિરાશ. ॥ ૭ ॥
 પેલો અંધો કોઢીઓ, બીજો મંઢો મુંઢ;
 ત્રીજો કાળો જાણુજો, જોગીનો ફરજન. ॥ ૮ ॥
 તેણે મન વિચારીજી, કરવું આપણે કેમ;
 સેવાળા સાથે મળી, બાંધ્યો તેનું એમ. ॥ ૯ ॥
 સામાં નોતરાં ફેરસું, જગનસરાને નામ;
 નાતનાં કરવાં બે તડાં, ન લે કોઈનું નામ. ॥ ૧૦ ॥
 ભોડો ત્યાં ભેગા થયા, બાદબાકી કહેવાય;
 જ્યાં હંસોતું જૂથ ત્યાં, ગૂણાકાર ગણાય ॥ ૧૧ ॥
 વાડીમાં વીશ્રામ કરે, આનંદ ઓછવ થાય;
 મહારાજ પંધરાવીને, વૈષ્ણવ કીર્તન ગાય. ॥ ૧૨ ॥
 જગનસરા જાંખી થઈ, કોઈ નહિ જણાય;
 હાથે દાતણ લેઈને, નોતરાં દેવા જાય. ॥ ૧૩ ॥
 જગત સૌ હાંસી કરે, શોભા તેથી જાય;
 અકલ હીણુ એ આદમી, દેશ દેશ નીં દાય. ॥ ૧૪ ॥
 તેથી લાજ ઘટે ઘણી, ખીસાં ખાલી થાય;
 અદેખા ઈર્ષા કરે, પાછળથી પસ્તાય. ॥ ૧૫ ॥
 ખાર બોલથી બાંધશે, માજન મોટા ભૂપ;
 કુડા લખીઆ કાગળો, બોયું પોતે રૂપ. ॥ ૧૬ ॥
 મનસુ માને મોટપણુ, બીજને કરી બોધ;
 પોતે તેમ વરતે નહી, એમાં મોટીખોટ. ॥ ૧૭ ॥
 છીકારીનાં છોકરાં, માજન થાવા ચાય;
 બટ ભાગરીઆની પેડે, સાદ ફેરવા જાય. ॥ ૧૮ ॥

નામ વગર નોતરા કરે, જમવા કોઈ ન જાય;
 સૈવાળા સાથેમળી, જગનસરામાં જાય. ॥ ૧૯ ॥
 છીંદાજોનાં છોકરાં, ત્યાં બેસીને ખાય;
 વેલેં બેસી વાડીએ, માજન મલીને જાય. ॥ ૨૦ ॥
 ભાત ભાત લોજન કરે, પાન બીડાં અપાય;
 ચરજીદી સાથે મલી, ઉમંગ થકી ત્યાં ખાય. ॥ ૨૧ ॥
 પાંચ દીન પૂરા થયા, પકવાન ખાવા જાય;
 આનંદ અંગે અતિ ઘણો, ખુશી ખુશી બહુચાય. ॥ ૨૨ ॥
 માજન મોટા શેઠીઆ, હૈડે હરખ ન માય,
 વરને વાળે વાગીઆં, માનુની મંગલ ગાય. ॥ ૨૩ ॥

કચ્છ માંડવીના ભાટીયા મહાજનની જનરત્ન

મીટીંગના શુભરથો.

શેઠ ગોપાળદાસ માવજી હસ્તે બીમજી ગોપાળદાસ ભીમાણી.
 ,, વશનજી કચરાણી હસ્તે ધરમસી મુળજી.
 ,, આણુંદજી વિશરામ હસ્તે દામોદર આણુંદજી.
 ,, રણુછોડદાસ ઓધવજી હસ્તે કરસનદાસ
 ,, જેરામ દામોદર હસ્તે વિશનજી.
 ,, ખટાઉ મોરારજી.
 ,, ધનજી દામોદર.
 ,, કેશવજી પ્રાગજી હસ્તે વલ્લભદાસ.
 ,, નારાયણદાસ આણુંદજી.
 ,, હંસરાજ ધરમસી.
 ,, નારાયણજી ધરમસી.
 ,, ગોપાળ હરી.
 ,, બીમજી મુળજી મટાણી.
 ,, રામદાસ રાધવજી.
 ,, ભાણજી રાધવજી.

- શેઠ જોડા સામજી.
 „ હશરાજ મોરારજી.
 „ નાવજી ઠાકરસી.
 „ નાથા મઠન વાળા.
 „ રણુછોડદાસ દયાળ.
 „ રણુછોડદાસ કરસનદાસ.
 „ ખેતા ભાણુજી હરતે લખમીદાસ.
 „ લખમીદાસ પ્રાગજી.
 „ લખમીદાસ હીરજી.
 „ ટોપણુ લક્ષમીદાસ.
 „ લાલજી તુળસીદાસ.
 „ મોરારજી કેશવજી.
 „ ખીમજી કેશવજી.
 „ પરશેત્તમ કેશવજી.
 „ રણુછોડદાસ લીલાધર.
 „ ત્રીકમદાસ મથુરાંદાસ.
 „ લાલજી દામોદર.
 „ ધરમશી રણુછોડદાસ.
 „ વસનજી રણુછોડદાસ.
 „ કલ્યાણુજી પ્રેમજી.
 „ ચતુરભુજ પિતાંબર.
 „ જીવરાજ લીલાધર.
 „ જીરામ ખીમજી.
 „ ગોધુ દેવજી.
 „ નેણુશી મોરારજી.
 „ ગોવંદજી ઠાકરસી.
 „ જીરામ લખમીદાસ.
 „ હીરજી ખીમજી.
 „ નારાયણુદાશ ખીમજી.

શેઠ ગોવંદજી બાણજી.

„ કાળા કાનજી.

„ કાળા નથુઆણી.

„ હેમરાજ હીરજી.

„ પ્રાગજી દામોદર.

„ પરસોત્તમ દામોદર.

„ જોડા ધારાણી.

„ કાનજી કરસનદાસ.

„ હંસરાજ લખમીદાસ.

„ ગોકળદાસ મથુરાદાસ.

„ વસનજી હરિદાસ.

„ વલ્લભદાસ ખેતશી.

„ ચતુરભુજ ખેતશી.

„ ગોવંદજી ચતુરભુજ.

„ હીરજી હરિદાસ.

„ રતનસી લીલાધર.

„ ભિમરશી જોડાણી.

„ કાનજી કલ્યાણજી.

„ પરસોત્તમ ગોકળદાસ.

„ મોરારજી મુળજી.

„ દામોદર કાનજી.

„ દેવજી સુંદરજી.

„ ત્રીકમદાસ દેવજી.

„ પરસોત્તમ લધાણી.

„ કલ્યાણજી નારાણજી.

„ પ્રાગજી ધનજી.

„ લીલાધર હીરજી.

„ નારાણજી જીદવજી.

„ લખમીદાસ નેણસી.

„ ધરમસી જીવણ.

શેઠ જોરામ દામોદર દારીઆ.

- „ કેશવજી માવજી.
- „ સુરજી માવજી.
- „ પ્રાગજી ખીમજી.
- „ વસનજી ઠાકરસી.
- „ સુંદરદાસ વલ્લભદાસ.
- „ ભીમજી સુંદરદાસ.
- „ જોરામ રણુછોડદાસ.
- „ શીવજી દયાળ.
- „ વલ્લભદાસ હંસરાજ.
- „ ગોવરધનદાસ ગોકુળદાસ.
- „ જાદવજી દામોદર.
- „ પરસોત્તમ કાનજી
- „ નરશી સુરજી.
- „ હરી હંસરાજ.
- „ રણુછોડ જાદવજી.
- „ જાદવજી વસનજી.
- „ મમલા મુળજી.
- „ કાનજી કલ્યાણજી.
- „ પરસોત્તમ ગોકુળદાસ.
- „ ખીમજી કાનજી.
- „ કાનજી તુળસીદાસ.
- „ કરસનદાસ ગોકુળદાસ.
- „ દ્વારકાંદાસ દેવજી.
- „ ગોકુળદાસ શામજી.
- „ ભીમજી રામદાસ.
- „ પરસોત્તમ માધવજી.

આ શિવાય ખીજાં ઘણાં નામે છે પણ લખાણ થવાથી દાખલ થયાં નથી, માટે સુઝ જનો માફ કરશે એવી આશા છે.

